

Cekajuci Spasioce

Author: IWPR

Albanci su nervozno posmatrali srpsko slavlje skriveni iza zavesa, ali svi u Pristini su srećni sto su prezivali.

Kao i njihovi sunarodnici u Beogradu, Srbi u Pristini su proveli noc posle dogovora postignutog u sredu u slavlju pucajuci u vazduh. Prema recima Albanaca koji su nervozno posmatrali 'vatromet' skriveni iza zavesa, vecina naoruzanih slavljenika su izgledali kao da su pijani ili jednostavno srećni sto su prezivali vazdusne napade NATO-a.

"Ovo je kraj. Ovo je zastrasujuce. Izgleda upravo tako kako smo i zamisljali," kaze Iljirijana, Albanka koja zivi u Pristini. "Ne mogu da vam kazem sta se tacno desava jer ne mogu da izadjem napolje. Ali, rano jutros sam videla dim iz spaljenih kuca na drugom kraju grada."

Oni Albanci koji su se usudili da izadju, da kupe hleb ili da posete svoje rodjake, kazu da su srpski vojnici i drugi uniformisani Srbi krenuli sa vojnom tehnikom i povelili svoje porodice. Kamione su punili namestajem. Prema navodima onih albanskih gradjana koji su ostali u gradu, a kojih jos uvek ima vise nego Srba, napusteni domovi Albanaca su opljackani.

"Mirno je u toku dana", kaze Meti, Iljirijanin suprug. "Plasimo se mraka." On ostaje budan svaku noc, slusajuci srpske policijske patrole u susedstvu. Njegov najbolji prijatelj pre rata je radio kao novinar u nedeljniku koji se objavljuje u Pristini, a jos uvek zivi u strahu da ga vlasti ne otkriju. Policija ga je uhapsila pre nekih mesec dana, ali nisu uspeli da ga identifikuju pa su ga pustili. U nedelju uvece je opet morao da se skloni u drugu kucu, kao sto je to vise puta uradio u toku proslih dva i po meseca. Meti se nada da ce uskoro uspostaviti kontakt sa njim.

U toku proslje dve nedelje Meti je smatrao da moze da se krece Pristinom. Ponekad je odlazio u centar grada u nadi da ce sresti nekog svog prijatelja koji jos uvek nije napustio grad. Do sada je susreo samo trojicu, iako kaze da je Pristina puna Albanaca. "Vecina njih nije iz Pristine", on kaze. "Dosli su iz okolnih sela kada su bili izbaceni iz svojih domova posle pocetka etnickog ciscenja."

Stoji u centru i tiho caska sa ljudima. Nema gde da se ode na kafu. Albanski kafici vise ne postoje. Rade restorani ciji vlasnici su Srbi, a u njih se Albanci ne usudjuju da idu.

Unistene su kljucne mete kao sto je ministarstvo untrasnjih poslova i posta, ali izgleda da su delovi centra izbegli bombardovanje NATO-a. Medjutim, situacija je potpuno drugacija van centra i u prigradskim naseljima. Tamo su ljudi nervozniji, a Meti kaze, uniformisani Srbi "cekaju zrtve."

Nije lako biti Albanac - ili Srbin - na Kosovu i cekati dolazak NATO-a.

Albancima sati cekanja postaju sve duzi. NATO, cak i Oslobodilacka vojska Kosova (OVK) ce biti njihovi spasioci. Medjutim, mnogi lokalni Srbi su takodje u strahu. Vojnici NATO-a su stalno predstavljeni kao invaziona fasisticka vojska a OVK kao teroristicka organizacija.

Meti ne zeli da dobri Srbi odu. Medjutim, mnogi su vec otisli. Nedavno je razgovarao sa Srpkinjom koju jako dugo poznaje. Njen muz je Srbin koji je rođen u Srbiji. On je napustio Kosovo pre vise od mesec dana. "Ne razumem zasto je to uradio," Meti se pita. "On nema razloga za strah. On ima ciste ruke."

Daut Dauti je albanski novinar sa Kosova i pomocni urednik IWPR-a.

Location: Serbia
Kosovo

Source URL: <https://iwpr.net/sr/global-voices/cekajuci-spasioce>